

De koekoek en de nachtegaal

Volkslied uit: Jan Frans Willems "Oude Vlaamsche Liederen", Gent 1848

vlug en guitig

p

1. De koe-koek in de mei, — die hoor-de de nach-te-gaal
zaam — en als zij nu wa-ren ge -

flui - ten en op — zijn stem-me-ke tui - ten. Hij zei: — "Gij klein — ge -
ze - ten, zo liet men de nach-te-gaal we - ten, dat hij met zijn stem-me-ke

bras, — wat komt al dit stof-fen te pas? — Gij zijt te ho-veer-dig, mijn
gaww, — het eer-ste kau-wet-te-ren zou. — Hij zong met veel ie-ver, hoe

stem is ook weer-dig ge - pre-zen, maar zie, ik en roem daar op niet. Dus
lan-ger, hoe lie-ver, hij miek met zijn bek me-nig aar - di - ge trek. Hij

zwijs, dus zwijg, dus zwijg — eer dat gij van mij veel ver - wij - tin-gen krijgt."
zong, hij klong, hij sprong, — hij draai-de zijn steert-je en wrong zij - ne tong.

Maar de nach-te-gaal sprak: "Koe-koek, hou uw ge - mak, — want gij
Maar de koe-koek op 't letst deed ook won-der zijn best, — doch 't en

zijt te-gen mij veel te zwak. — Als ik kom tie - re - lie-ren, ver -
was niet als koe-koek! koe - koek! — 't was koe-koek! 't één op het an-der. De

heu - gen zich men - sen en die - ren, maar gij, maar gij, maar gij, — 't is
vo - gels be - za - gen mal - kan - der; maar zie, maar zie, maar zie, — 't was

koe - koek! ge - heel de maand mei; — maar gij, maar gij, maar gij, — gij
koe - koek! en an - ders ook niet; — maar zie, maar zie, maar zie, — zij

maakt niet één vo - gel - ke blij. — Al die u aan - ho - ren, die
kre - gen op 't let - ste ver - driet. — De koe - koek was blij, want hij

zou - den zich sto - ren: dus kruip in de hoek, o gij droe - ve koe - koek. Of,
meen - de dat hij al de vo - gels ge - trok - ken had op zij - ne zij! Het

als ge uw bek nog — niet en stilt, en dat ge u voor mij niet ver - ne - de - ren wilt, zo
von - nis was, dat de nach - te - gaal was fraai - er van to - nen en zoe - ter van taal, maar

roep ik de vo - gels te - gaar, om ons te von - nis - sen on - der mal - kaar. — Wel -
't koe - koek - ske van o - ver - lang vas - ter in maat — en kloe - ker in zang. — Hier -

aan! Wel - aan! Wel - aan!" — De koe - koek die sprak: "Zo ge - zaid, zo ge - daan" en
mee, hier - mee, hier - mee — ver - trok — elk vo - gel - ke naar zij - ne steë en

zij zijn he - nen ge - gaan. — 2. De vo - gels kwa - men te -
zo was al - les in vreë. —